

РЕШЕНИЕ

№ 11562

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4759** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл. 118 КСО.

Образувано е по жалба на Б. Н. С. от [населено място], подадена чрез адв. Т., срещу Решение № 1040-21-181/09.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ – София - град, с което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/22.02.2024 г., издадено от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите.

С жалбата се оспорва решението на директора на ТП на НОИ – София - град като незаконосъобразно и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание оспорващият се явява лично и се представлява от адв. П.. Същият поддържа жалбата и моли да бъде отменено решението като неправилно и незаконосъобразно с присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – София - град, чрез юрк. О., оспорва жалбата като неоснователна и необоснована. Моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност относно заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 44 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори от страните, че към датата на издаване на болничен лист № Е. жалбоподателят е бил в трудово правоотношение с „Метрополитен“ ЕАД, където е

работил като “механик”.

През периода 03.02.2024 г. до 03.03.2024 г., жалбоподателят С. е ползвал отпуск поради временна неработоспособност въз основа на болничен лист № Е./06.02.2024 г., издаден от АСМИП МЦ „Св. Пантелеймон“ ЕООД с причина Общо заболяване и диагноза „увреждания на межпрешлените дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“. Същият е представен в ТП на НОИ – София – град от осигурителя „Метрополитен“ ЕАД със справка вх.№ Р14-21-000-00-[ЕГН]/15.02.2024 г.

При преценка на правото на обезщетение за временна нетрудоспособност и данните от Информационната система на НОИ и Електронния регистър на болничните листове, с жалба изх.№ 4305-21-204#1/22.02.2024 г. на директора и ТП на НОИ-София е оспорен болничен лист с № Е./06.02.2024 г. по реда на чл.112, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) пред ТЕЛК.

На основание чл. 40, ал. 4 от КСО и чл. 47, ал. 2 от Наредба за парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/22.02.2024 г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – София - град е спряно производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по горепосочения болничен лист.

Разпореждането е оспорено от С. с жалба вх. № 1012-21-312 от 22.03.2024 г., във връзка с която е и постановеното Решение № 1040-21-181/09.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ – София - град, предмет на оспорване в настоящото съдебно производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - директора на ТП на НОИ - София град. Потвърденото с него разпореждане е издадено компетентният орган съгласно чл. 40, ал. 4, във връзка с, ал. 3 от КСО, при условията на делегирана компетентност със Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. на директора на ТП на НОИ – София - град.

С оглед на изложеното съдът намира, че Решение № 1040-21-181/09.04.2024 г. и Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/22.02.2024 г. са издадени от компетентни органи и в кръга на законоустановените им правомощия.

Не са налице основанията по чл. 146, т. 2 АПК за неговата отмяна. Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание. Същото е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му и съображенията на директора на ТП на НОИ - София град, въз основа на които е приел за законосъобразно постановеното разпореждане на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите. В производството по издаването му не са допуснати

съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на акта.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Между страните не е спорно, че жалбоподателят е осигуряван за временна неработоспособност поради общо заболяване за последните 6 месеца и осигуряването му не е прекратено към момента на настъпване на неработоспособността 03.02.2024 г. съгласно издадения болничен лист.

Редът за упражняване на правото на обезщетение е регламентиран в Наредба за парични обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/. В чл. 3, ал. 1 от Наредбата е уредено, че паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане до 135 календарни дни или трудоустрояване се изплащат при ползване на отпуск или при трудоустрояване въз основа на болничен лист. Следователно временната неработоспособност като осигурен социален риск и основание за придобиване на право на парично обезщетение се удостоверява с болничен лист, издаван от органите на медицинската експертиза. В настоящия случай жалбоподателят е ползвал отпуск поради временна неработоспособност в размер на 30 календарни дни. При спазване на тази разпоредба процесният болничен лист е издаден от ЛКК при АСМИП МЦ „Св. Пантелеймон“ ЕООД. Същият е оспорен с жалба на директора на ТП на НОИ-София - град от 22.02.2024 г. по реда на чл. 112 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Предвид установеното и съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 4 КСО, Ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите е издал Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/22.02.2024 г. за спиране на производството за изплащане на паричното обезщетение до произнасяне на ТЕЛК, относно правомерността на представения болничен лист.

Съгласно чл. 6, ал. 1 Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ временна нетрудоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване, злополука, професионална болест и др. Отпускът поради временна нетрудоспособност се оформя като болничен лист по образец, утвърден от управителя на НОИ и от министъра на здравеопазването.

Съгласно чл. 6, ал. 4 от НМЕ при временна нетрудоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпването на временната нетрудоспособност до нейното възстановяване или до възстановяване на трайно намалената работоспособност от ТЕЛК.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от НМЕ предвижда споровете между осигурения, лекуващите лекари/лекари по дентална медицина и други заинтересовани лица и органи (в т.ч и ТП на НОИ) да се разрешават по реда на чл. 112 и чл. 113 от ЗЗ, като до произнасяне на компетентните органи на медицинската експертиза (ТЕЛК) относно правомерното издаване на болничния лист, не може да бъде извършена преценка на правото на обезщетение за временна нетрудоспособност и съответно да бъде определен размера на паричното обезщетение за временна нетрудоспособност. В случая компетентни по въпросите на работоспособността са органите на медицинската експертиза, посочени в НМЕ и ПУОРОМЕРКМЕ. Актовете, издавани

от тях, в които се произнасят по наличието на временна или трайна неработоспособност, имат характера на индивидуални административни актове и са задължителни за осигурителните органи при преценка на правото на парично обезщетение за временна неработоспособност/пенсия за инвалидност. До изтичане на срока за обжалването им съгласно правилата на административния процес те не са стабилни административни актове. Тъй като производството по издаването им е преюдициално спрямо производството по отпускане и изплащане на парично обезщетение то представлява основание за спирането му съгласно чл. 40, ал. 4, т. 1 от КСО. Последната разпоредба постановява, че длъжностното лице по, ал. 3 издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са обжалвани актове на органите на медицинската експертиза. Видно е, че в тази хипотеза органът действа при условията на обвързана компетентност и е задължен да спре производството до окончателното решаване на въпроса относно наличието на неработоспособност от органите на медицинската експертиза. В случая е налице основание по чл. 40, ал. 4 от КСО за спиране на производството по изплащане на обезщетението по болничния лист, тъй като същият е обжалван от ТП-НОИ София град по реда на чл. 112 от ЗЗ с жалба от 22.02.2024 г. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Към датата на издаване на разпореждането и на потвърждаващото го решение е било налице висящо производство по оспорване на болничния лист по реда на Закона за здравето, тъй като към тази дата няма данни да е налице влязло в сила решение на ТЕЛК, поради което е правилен изводът на административния орган, че в разглеждания случай е налице основание по чл. 40, ал. 4 от КСО за спиране на изплащането на обезщетението, което не е отпаднало.

В тази връзка изложените в жалбата твърдения за неоснователност на предявената жалба срещу издадения болничен лист са неотнормирани към преценката за законосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане и не подлежат на разглеждане в настоящото съдебно производство.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма, без да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора основателна се явява своевременно направената от пълномощника на ответника претенция по чл. 78, ал. 8 от ГПК, като съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати възнаграждение по чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от Административен съд - София - град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. С. от [населено място], подадена чрез адв. Т., срещу Решение № 1040-21-181/09.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ – София - град, с

което е отхвърлена жалбата му против Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/22.02.2024 г., издадено от ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите.

ОСЪЖДА Б. Н. С., ЕГН - [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева – разноски по делото.

Решението, съгласно разпоредбата на чл. 119 от КСО във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2 б. "ж" КСО, е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

СЪДИЯ: